

Spørgsmaal, men kun gjøre den Modbemærkning, at Sikkerheden for, at de blive paabegyndte, ganske vist kommer tilstede i det Tilfælde, at vi bevilge Indkomstskatten. I Dvrigt skal jeg ikke indlade mig paa de lange Betragtninger over vor finantsielle Stilling, som bleve fremsatte af det ærede Medlem. Det ærede Medlem søgte at hæve det Aktiv, vi have i de ydste Baner, meget høit, ja, langt høiere, end jeg tror, at han er berettiget til. Een Ting forbausede mig, og det var, at han sagde, at hvis om 100 Aar dette Aktiv gav et Udbytte af 4 pCt., vilde man faae de samme Penge ind for dem, som man havde udgivet 100 Aar tidligere. Dette forhold sig ikke saaledes. For det Første ere vi slet ikke i Stand til at se, hvorledes Sagerne staa om 100 Aar; men det kunne vi sige, at naar vi se hen til, hvor aftagende Pengenes Værdi er og rimeligvis ogsaa vil være i Tidernes Løb, er det klart, at naar vi kun til den Tid faae 4 pCt. af Banerne, men Penge ellers give 12 pCt. i Rente, saa faar man kun en Trediedel af det Beløb, som vi have givet ud paa en Tid, da Penge kun kostede 4 pCt. Dette beviser altsaa aldeles Intet, og selv om man kunde dømme Noget om Forholdene i en saadan Fremtid, saa vilde dette neppe bestyrke vor Tro paa Soliditeten af dette Aktiv. Det er saa naturligt, at der i et Land og ligeledes i den Forsamling, som dette Land vælger, findes Mænd, hvis Anskuelser i politisk Henseende ikke stemme overens; det er naturligt, og det er endogfaa godt, meget godt, thi det er gjennem Kampen mellem disse Anskuelser, at det Fornuftige endelig træder frem. Her foreligger imidlertid et Punkt, hvor det forekommer mig forunderligt under de nuværende Forhold, at de, der ellers have mere eller mindre forskjellige Anskuelser af Verdensforholdene i politisk Henseende, ikke ere entge. Det er virkelig Noget, der har forbauset mig, og jeg henvender mig til de høitærede Medlemmer af Thinget, om hvis demokratiske Sindelag jeg er overbevist, — jeg mener ikke „demokratiske“ i den Forstand, i hvilken Enhver, som er vor Forsatning hengiven, er demokratiske, men jeg mener „særdeles demokratiske“, — med et Spørgsmaal, som jeg dog

ønskede at faae besvaret til Dplysning for mig selv, om det dog virkelig er muligt, at Mænd med sand demokratisk Fremtræden, med ægte demokratisk Sind og med Duffet om, at hele vor Udvikling mere og mere maa gaa i demokratisk Retning, virkelig for Alvor vilde sætte sig imod en Indkomstskat; det er mig i alt Fald aldeles uforstaaeligt, at de kunne gjøre det. Man komme ikke og sige: Vi ere ikke imod Indkomstskat, men vi ere imod en Indkomstskat nu; thi det er jo ganske naturligt, at man kun sætter sig mod en Indkomstskat, naar den fordres, og derimod ikke sætter sig imod den, naar den ikke fordres, saa er der nemlig Intet at modsætte sig. Nu vil jeg spørge, om de, der ville være virkelige Demokrater og altsaa tage den ulige Skattebyrde, hvorom man taler saa sandt og ogsaa saa høit, høit fra de Rattiges, fra de Ubemidlede Skuldre, virkelig vilde begynde med at modsætte sig en Indkomstskat? Jeg forstaaer ikke, at de kunne gjøre det. Men lige saa lidt kan jeg forstaa, at de Mænd, hvis hele Livsanskuelse mere leder til en konservativ Dpfattelse af de bestaaende Forhold, kunne lade være nu at ræffe Haanden til den begyndende Udvikling, thi lade de være dermed, saa ville de med Tiden se denne Udvikling reven ud af deres Haand. Den derimod, der med beredvilligt Sind og aaben Haand gaar ind paa Tidens Fordringer, vil ogsaa faae sin store Andel i at standse denne Udvikling paa det Punkt, hvor der skal og bør standses, medens han vil miste dette Haandsfæste, naar han gaar mod Tiden, idet han da mister den store Mængdes Tillid. Dette er Noget, som Historien viser med uimodsigelig Bestemthed. Derfor finder jeg det ulogt af dem, der staa paa et konservativt Standpunkt, at de ikke vilde tage Indkomstskatten denne Gang; thi hvis vi ikke nu tage den, saa ere vi efter min Overbevisning komne til det Punkt, hvor de faae Overmagten, der sige: Vi ville af med alle de indirekte Skatter og ene og alene have Indkomstskat. Men hvad vil dette sige? Tage vi Toldafgifterne, Retsportlerne og Stempelafgiften, om hvilke Afgifter der nu er talt saa mange Gange, saa beløbe de sig paa det indeværende Budget til